

De sidste Aars Forhandlinger.

I.

De efter Vedtagelsen af Forfatningslov af 3. Oktober 1903 fra islandsk Side opstillede statsretslige Krav, hvilke var drøftede i ovennævnte Kommission og stadig blev fastholdte paa Island, rejste sig først og fremmest imod Bestemmelsen om, at de islandske Love skulde forelægges i det danske Statsraad, en Bestemmelse, der efter islandsk Opfattelse lagde en Myndighed, som alene tilkom Kongen og Altinget, i Hænderne paa danske Statsorganer. Samtidig fremførtes med stor Styrke Ønsket om et særligt islandsk Flag. Disse Krav resulterede i et af Altinget vedtaget Forslag til Forfatningslov om Forandring i Forfatningslov for Islands særlige Anliggender af 5. Januar 1874 og Forfatningslov af 3. Oktober 1903, hvilket blev behandlet i et den 20. Oktober 1913 afholdt Statsraad, hvis Forhandlinger med Hans Majestæt Kongens Samtykke blev offentliggjorte i Statstidende Nr. 171 fra 21. Oktober s. A.

Islands Minister (Hannes Hafstein)

udtalte her, idet han foreslog Udskrivelsen af nye Valg til Altinget i Anledning af den Opløsning af Altinget, der i Henhold til Islands Forfatningslov skal finde Sted som Følge af Forfatningsforslagets Vedtagelse, og idet han henledte Opmærksomheden paa Ønskeligheden af, at Vælgerne straks kan faa at vide, hvorvidt Kongens Stadfæstelse kan ventes:

„Deres Majestæt har tidligere udtalt overfor Islands Minister, Kr. Jonsson, som har overbragt Deres Majestæts Udtalelse til Altinget, at Kongen ikke kunde gaa ind paa Statsraadsbestemmelsens Udeladelse af Forfatningsloven, medmindre der samtidig blev truffen Overenskomst om den statsretlige Forbindelse mellem Island og Danmark med fælles Tilslutning fra Islands Alting og den danske Rigsdag. Altinget har imidlertid ment at maatte fastholde, at Forfatningsloven om de særlige islandske Anliggender ikke bør indeholde en Bestemmelse, der kunde misforstaas derhen, at en Myndighed, som ifølge denne Forfatningslov alene tilkommer Kongen og Altinget, eller udøves af Kongen gennem Islands Minister, alligevel ogsaa lægges i Hænderne paa danske Statsorganer.

Under Hensyn til det saaledes anførte er alle Partiafskygninger i Altinget enedes om en Løsning, der lægger Afgørelsen af, hvor islandske Love og vigtige Regeringsforanstaltninger forelægges Kongen, i Deres Majestæts Haand som et kongeligt Prærogativ, der undrages Altingets Bestemmelsesret. Man er gaaet ud fra, at Kongen ønsker at kunne nyde Bistand af alle sine ansvarlige Raadgivere ved Afgørelsen af eventuelle Tvivlsspørgsmaal angaaende Grænserne mellem den fælles og den særlig islandske Lovgivningsmagt, og man har da villet forfatningsmæssigt tilsikre